

LØGREGLAN

ÚTLENDSKIR BILFØRARAR IKKI VANIR VIÐ FØROYSKAR VEGIR

Tað ber ikki til at tveita alla skyldina á ferðafólk, men tað merkist, at nógvir útlenskir bilførarar eru á føroysku vegunum

STEINAR PATURSSON

Samstundis sum ferðavinnan í Føroyum er voksin nógv seinastu árin, er talið á leigubílum eisini eksploderað. Sambært hagtølum frá Akstovuni, er talið á leigubílum nærum fýrfaldað síðan 2010.

Í 2010 var talið á leigubílum 267, og við ársbyrjan í ár var talið 669. Í summar var tað tó komið upp 1004. Talan hevur eisini verið um vøkstur hvørt ár, undantikið í 2017, tá talið á leigubílum var minni enn árið fyri.

Tað ber ikki til at siga, hvussu stórir partur av leigubílunum verða leigaðir av ferðafólki, men uttan iva er talan um meginpartin.

Onkuntíð merkist eisini á ferðsluni ymsastaðni í landinum, at nógvir útlenskir bilførarar eru á vegnum.

Tunnilsferðslan norður um Fjall ein avbjóðing

Sambært løgregluni er tað serliga tunnilsferðslan norður um Fjall, sum merkist av, at bilførarar, ið eru óroyndir við føroysk ferðsluviðurskifti, eru á vegnum. Nógvir útlenskir bilførarar føla seg ótryggar í myrku, trongu og vátu tunlunum, og tí koyra teir við sera lágari ferðgjøgnum tunlarnar. Hetta kann skapa órógv á ferðsluni, og

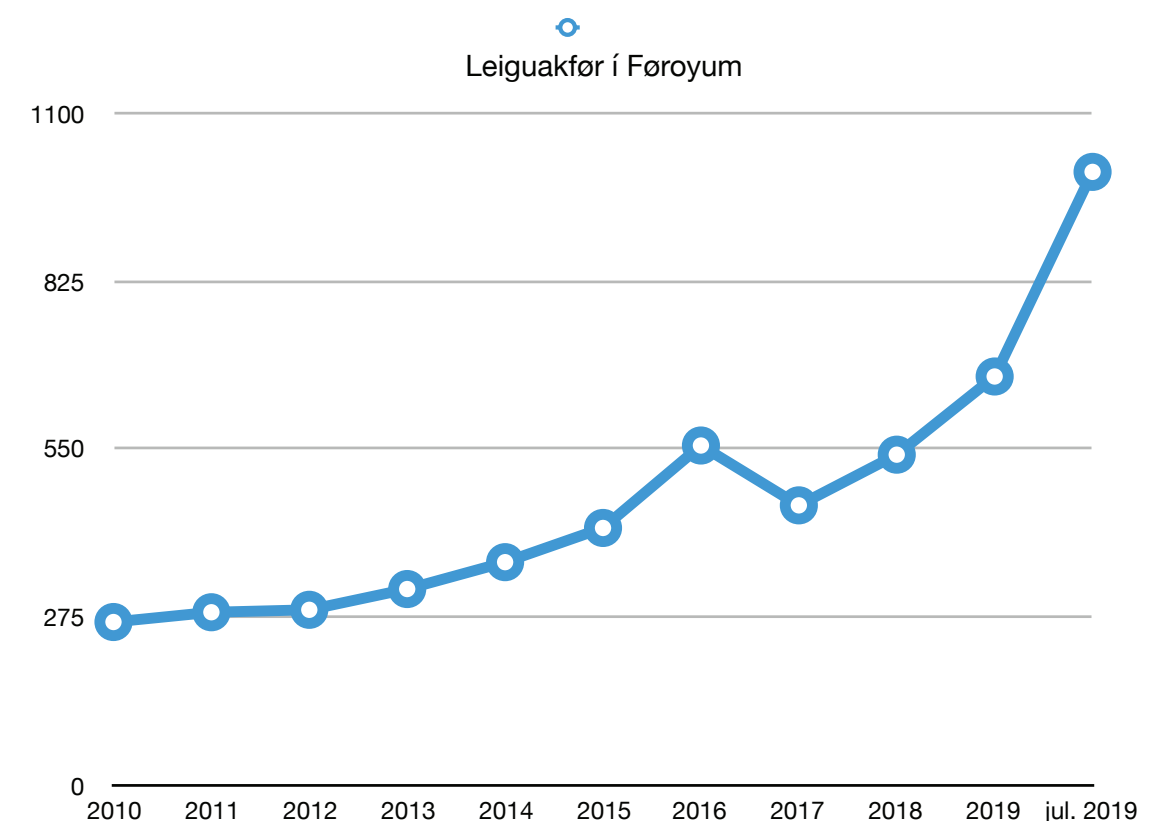
proppur kann koma í tunlarnar, um ein bilur koyrir við ov lágari ferð.

- Vit merkja tað mest norðanfyri. Tað er í tunlunum, har tey ofta ikki duga. Vit hava smalar vegir í Føroyum, og tey eru kanska von við at koyra við tveysporaðum vegum. Tað er heldur ikki bara útlendingar, har eru eisini føroyingar, sum ikki dámar at koyra gjøgnum tunlarnar. sigur Jan Fossaberg hjá løgregluni.

Eisini kann tað elva til trupulleikar í tunlunum, um ein førari verður noyddur at bakka, og hann ikki er vanur við tað. Tann trupulleikin gerst enn størri, um ein ella fleiri bilar eru aftanfyri, og teir ikki blenda niður í parkeringsljós. Lyktirnar lýsa beint í bilin frammanfyri, og skinið í bakspeglinum kann verða so bjart, at fremri førarin ikki sær einki.

- Um tú stendur við nærljósum og lýsir, so er rættiliga leingi, fyrr enn bilin framman fyri kann bakka, tí tey síggja ikki hvar, tey skulu bakka. Og tað sær út sum, at nógv fólk hava avbjóðingar við tí. Tey lokalu eru von við tað, og hava ikki somu trupulleikar við at koyra gjøgnum tunlarnar.

Jan Fossaberg sigur, at reaktiónin hjá summum er at nýta fløjtuna fyri at fáa onnur at seta ferðina upp, men hetta ger bara ilt verri, tí panikkur kemur í bilførararnar í staðin.

KELDA: AKSTOVAN

- Vit fáa fleiri kørir, og alt tekur longri tíð. Tað mugu vit bara venja okkum við, og veruleikin er, at har eru ikki nógvir minuttir, sum verða mistir, sigur Jan Fossaberg.

Sunnudagskoyring og myndatøkur

Ein annar trupulleiki, ið ger seg galdandi, er at bilførarar antin seta ferðina ov nógvi niður ella steðga bilinum fyri at taka myndir.

- Vit hava eitt vakurt land, og her er nógv at taka myndir av. Men tað er kanska ikki so skilagott at gera tað, meðan tú koyrir í bili. Um tú setir ferðina niður í 50 kilometrar um tíman eftir landsvegnum, so ert tú bara til ampa fyri hinar bilarnar, sigur Jan Fossaberg.

Onkuntíð verður løgreglan, tá hon er á patrulju, noydd at fara

yvir til bilførarar, ið hava sett bilin, og biðja tey flyta bilin onkra aðrastaðni. Tað hendir seg, at fólk steðga bilinum, antin fyri at taka myndir ella bara fyri at hyggja eftir náttúruni, og hugsa seg ikki um, hvar bilurin stendur.

- So má eg siga tað við tey, at tey mugu hugsa seg um, hvar tey steðga. Kanska mugu tey koyra eitt sindur víðari og ikki seta

bilin mitt í einum svingi, bara tí at tað er lætt at taka mynd har.

Jan Fossaberg ger tó greitt, at hesir er tó ikki trupulleikar, sum bert gera seg galdandi fyri ferðafólk, og stundum gera føroyingar tað eisini.

Men nú talið á ferðafólkum er økt so nógv í Føroyum, so varnast mann tað oftari, sigur Jan Fossaberg.